

Oponentský posudek na bakalářskou práci Martina Rocskárové „Ageismus: Věk a proměňující se trh práce“

Doc. PhDr. Pavel Kuchař, CSc

Téma předložené práce je pro mě velice zajímavé a aktuální, a to jak z hlediska obsahového, tak už i osobního. Práce má jasnou strukturu, je psána kultivovaným jazykem, takže se dobře čte. Autorka využívá dostatek relevantní odborné literatury, i když výhradně české. Prokazuje, že zvládla nejen napsat kvalitní odborný text, ale také, byť na základní úrovni, statistické zpracování dat.

Abych ale jen nechválil, mám k práci několik drobných připomínek.

První se týká názvu práce. Já bych z něj vypustil pojem „Ageismus“, protože práce je o roli věku v uplatnění se na trhu práce, ale nikoliv o ageismu. To je přece jen něco poněkud jiného a navíc ani použitá data o něm nic nevypovídají. A ani v cílech práce na s. 9 není o ageismu ani slovo.

Na s. 24 autorka zmiňuje úlohu vzhledu, atraktivní vizáže a dobrého vystupování při hledání uplatnění na trhu práce a spojuje je se dojmem nadřazeného při společném sezení v kanceláři. To ale platí obecně, ať jde o úředníka, prodavače či vysokoškolského učitele.

Na s. 27 je dosti zdrcující kritika úřadů práce a jejich neefektivního využívání nástrojů APZ. Nevím, kde má pro takové tvrzení autorka empirickou oporu, já bych si to takto obecně nedovolil tvrdit ani náhodou.

Na s. 33 popisuje autorka metodologii použitého výzkumu a píše, že „Datový soubor ovšem nesplňuje požadavek náhodného výběru jednotek, proto nelze považovat závěry plynoucí z analýzy za obecně platné.“. To má znamenat, že jen při použití náhodného výběru mohou být závěry z výzkumu platné? A co pak kvótní výběr, ten neposkytuje platné závěry? Navíc tato formulace dosti „shazuje“ celou následující část obsahující zpracování dat, protože čtenář si zákonitě položí otázku, k čemu to tedy vlastně je.

Na s. 37 a dalších prezentuje autorka grafy 3, 4 a 5 (mimořádně, názvy se píší jako nadpis, tedy nad text, nikoliv jako podpis, tedy pod text). Neuvádí přitom, o jaké četnosti jde, lze jen vydedukovat že o absolutní. Pak je otázkou, proč právě takto a nikoliv v relativních četnostech.

Uvedené připomínky ovšem nijak výrazně nesnižují úroveň práce, kterou hodnotím jako velmi dobrou. Pokud autorka uspěje při její obhajobě, nebránil bych se ani výborné.